

Православни Епископ
Епархије рашко-призренске
и косовско-метохијске
Бр. 580
07.09.2004. године
Призрен – Грачаница

ВЛАДА РС
МИНИСТАРСТВО ЗА КАПИТАЛНЕ ИНВЕСТИЦИЈЕ
Г-дин ВЕЛИМИР ИЛИЋ, министар
БЕОГРАД

Поштовани г-не Илићу,

Судбина Косова и Метохије налази се у нашим рукама. И поред неповољних трендова на међународној политичкој сцени, који нас прате већ дуже време, паметном и мудром политиком, сматрамо, можемо учинити да Косово и Метохија, ипак, остане у саставу државе Србије. У том смислу и ми чинимо све како бисмо, колико је то у нашој моћи, допринели томе циљу. Стога Вам се и обраћамо да бисмо Вам изнели један предлог који би могао, према нашем мишљењу, допринети промену имица државе Србије у свету и обнови порушених 150 храмова на Косову и Метохији.

Наша је намера да пред **Међународним судом** за људска права у Стразбуру покренемо тужбу за све оно што је Црква претрпела у протеклих пет година на Косову и Метохији, од доласка међународних снага. Тужбу за порушене храмове, за сва страдања, за угрожена **људска права**. Носилац тужбе била би Српска Црква, односно Епархија рашко-призренска, која јурисдикцијски покрива простор Косова и Метохије. Држава се не би нигде појављивала у овоме процесу, због већ познатог односа међународне заједнице према држави Србији. Цркви се, са друге стране, не би могао ставити никакав приговор, она би била само невинна жртва која већ пет година, незаштићена, пролази незапамћена страдања.

У процес би биле укључене најпознатије светске Агенције за односе са јавношћу (public relations), као и најпознатији светски адвокати и експерти за међународно право. Примарни циљ био би промена светског јавног мњења о

Србији и Србима, а упоредо са тим и надокнада за претрпљену штету (у оној мери колико је то могуће), као и обнова свих уништених храмова.

Био би то јединствен случај у историји да Црква иде на Међународни суд, и ниједан светски медиј не би пропустио да прати тај процес, јер је то заиста нова вест. Уз то, Црква је религиозно а не политичко тело, и нико је не би могао оптужити за оно што се на Косову и Метохији у протеклој деценији догађало. Црква би, дакле, ишла на Међународни суд да тражи своја права, и кроз то бисмо доказали да ми нисмо фашисти, да нисмо убице, и уједно показали шта се дешава, под влашћу снага УН, на простору где су највећи споменици српско-византијске и европске културне баштине. Државе чланице НАТО, које имају своје секторе на Косову и Метохији, биле би позване на одговорност.

У смислу свега изнетог већ су вођени одређени разговори и припреме на међународном плану, и постоји спремност светски признатих стручњака за међународно право и агенција за односе са јавношћу да подрже овај процес. Сам процес би водио г. Jacob Weinroth, адвокат из Израела, са својом адвокатском канцеларијом.

Укупна вредност процеса процењена је, од стране г. Weinroth-а, на 20 милиона долара, што би било плаћено у више рата. Почетна сума за покретање процеса била би 3 милиона долара. Након нашег захтева да се цена смањи, г. Weinroth је понудио да се читав процес обави за 6,5 милиона долара, с тим што би тада ефекат био другачији, и не толико успешан по нас. Коначно, потребна сума за покретање процеса је 1 мил. долара.

Помоћ и став државе Србије у описаном подухвату је веома значајан, јер Црква без помоћи државе нити би могла нити би била спремна да започиње овај пројекат. Мислимо овде на финансијску али и на моралну подршку. За Косово и Метохију одговорне су све институције државе Србије а не само Црква. Свакако, као што смо већ напоменули, држава Србија се не би појављивала јавно, увек би у првом плану била Црква, али би држава била упозната и пратила све фазе поменутог процеса.

Због рокова који су одређени међународним правом, Међународном суду за људска права у Стразбуру требало би доставити писмо о намерама, у којем би најавили покретање тужбе и основне елементе тужбе, најкасније до 15. септембра. Тада истиче 6 месеци од мартовских догађаја, а уз то бисмо прикључили и све уништено у периоду од 1999. године. До тада је потребно уплатити и иницијалну суму од 1 милион долара.

Обзиром да смо г. Weinroth-у објаснили чињеницу да Црква нема потребан новац, а и држава Србија је у тешкој економској ситуацији, он је изразио спремност да нам помогне и у том смислу. Стога је обећао да ће довести међународну компанију, која је спремна да инвестира у Србију велики капитал у неку од профитабилних области, а да се део новца усмери у

покривање трошкова судског процеса. Пошто се ради о капиталним инвестицијама, као и о гранама које су од великог интереса за државу Србију, за одобрење оваквог улагања потребна је сагласност Владе.

У прилогу Вам достављамо писмо г. Weinroth-а у коме је наведена међународна компанија спремна да инвестира у Србију, и области њиховог интересовања, као и допис у коме је г. Weinroth детаљно и аналитички изложио свој план о вођењу процеса.

Очекујемо од Вас г. Илићу, да проучите наведени предлог и размотрите га са осталим члановима Владе, како бисмо благовремено доставили г. Weinroth-у податке потребне за подношење писма о намерама Међународном суду у Стразбуру. Рок за достављање података г. Weinroth-у истиче 10. септембра, до када би требало да му потврдимо нашу спремност да процес започнемо, као и доказ да ћемо иницијалну суму уплатити до 15. септембра.

Надамо се да ће Влада показати довољно разумевања за наведени пројекат, и наћи потребна ~~потребна~~ средства да не пропустимо ову, сматрамо, за нас историјску шансу.

Остајући у очекивању Вашег ^{позитивног} одговора, примите изразе нашег поштовања,

Епископ рашко-призренски
и косовско-метохијски
+ АРТЕМИЈЕ

Артемије